

Die Noël Stories

Die Cratchit se Kersete

THINK
DIGITAL ACADEMY

Charles Dickens se klassieke roman, *'A Christmas Carol'*, vertel die verhaal van Scrooge, 'n verskriklike ou gierigaard. Hy word deur die spook van sy oorlede sakevennoot besoek en gewaarsku dat as hy nie sy weë verander nie, hy 'n ellendige, eensame dood sal sterf.

In hierdie uittreksel wys die Gees van Kersfees in die Hede vir Scrooge die Kerse te wat deur sy werknemer, Bob Cratchit, en sy gesin geniet word.

Dit is die oorspronklike Engelse Kersfees met al die toebehore – die gans, gevul met 'n vulsel, die Kerspoeding ('n gestoomde sponsagtige nagereg gemaak van vrugte en speserye). En hoe die Cratchit-gesin dit geniet, al gee hul armoede en Klein Tim se slegte gesondheid hulle bitter min om te vier.

Eendag Lank Gelede

Mev Cratchit, Cratchit se vrou, het opgestaan, was swak geklee was in 'n rok wat twee keer om haar gedraai is, sy was dapper in linte wat goedkoop is en 'n goeie vertoning maak vir 'n sikspens; en sy het die lap, neer gelê met die hulp van Belinda Cratchit, tweede van haar dogters, wat ook dapper in linte was;

... terwyl Meester Peter Cratchit 'n vurk in die pot aartappels gedompel het en die hoeke van sy monsteragtige hempkraag (Bob se privaat eiendom, ter ere van die dag aan sy seun en erfgenaam toegeken) in sy mond gekry het, verheug om homself so galant te vind. aangetrek, en het verlang om sy linne in die modieuse Parke te wys.

En nou kom twee kleiner Cratchits, seun en dogter, ingeharloop en skree dat hulle buite die bakker die gans geruik het, en het geweet dit was vir hulle; en koesterend in luukse gedagtes van salie en ui, het hierdie jong Cratchits om die tafel gedans, en Meester Peter Cratchit tot in die lug verhef, terwyl hy (nie trots nie, alhoewel sy kraag hom amper versmoor het) die vuur geblaas het, totdat die aartappels geborrel het en hard aan die kastrol-deksel geslaan om uitgelaat te word en geskil te word.

“Wat het jou kosbare pa dan ooit gekry?” het mev Cratchit gesê. “En jou broer, Klein Tim? En Martha was verlede Kersdag nie 'n halfuur laat nie!”

“Hier is Martha, ma!” het 'n meisie gesê en verskyn terwyl sy praat.

"Hier is Martha, ma!" het die twee jong Cratchits geroep.
“Hoera! Daar is 'n gans, Martha!”

"Wel, seën jou hart, my skat, jy is so laat!" het mevrou Cratchit gesê, en sy soen haar nog 'n paar keer, en haal haar tjalie en kappie met ywerige vermoë vir haar af.

“Ons het gisteraand baie werk gehad om klaar te maak,” het die meisie geantwoord, “en moes vanoggend opruim, ma!”

“Wel! Maak nie saak solank jy hier is,” het mev Cratchit gesê.

“Sit voor die vuur, my skat, en geniet dit, Here seën jou!”

“Nee, nee! daar kom pa,” het die twee jong Cratchits geroep, wat oral op die selfde plek was. “Kruip weg, Martha, kruip weg!”

So Martha het weggekrui, klein Bob en vader, het binne gekom, met ten minste drie vertroosters, uitgesluit die soom, wat voor hom uithang; en sy verskroefde klere het opgestop en geborsel om seisoenaal te lyk, en Klein Tim op sy skouer. Helaas vir klein Tim, hy het 'n kruk gedra en sy ledemate was deur 'n ysterraam ondersteun!

“Waar is Martha?” het Bob Cratchit uit geroep en het rond gekyk.

“Sy kom nie meer nie,” het mev Cratchit gesê.

“Kom nie meer nie!” het Bob gesê, met 'n skielike afwyking in sy hoë gemoed; want hy het Tim se perd al die pad van die kerk af gery, en het ramspoed by die huis aan gekom. “Kom nie op Kersdag nie!”

Martha het nie daarvan gehou om hom teleurgesteld te sien nie, al was dit net in die grap; toe kom sy voortydig van agter die kasdeur uit en hardloop in sy arms in, terwyl die twee jong Cratchits klein Tim ophig en hom na die washuis afdra, sodat hy die poeding in die ketel kan hoor sing.

“En hoe het klein Tim hom gedra?” het mev Cratchit gevra toe sy Bob oor sy goedgeelowigheid laat weet het, en Bob sy dogter tevrede omhels het. “So goed soos goud,” het Bob gesê, “en beter.

Op een of ander manier raak hy vol gedagtes, hy sit so alleen en dink aan die vreemdste dinge wat jy nog ooit gehoor het.

Toe hy by die huis kom, het hy vir my gesê dat hy hoop dat die mense hom in die kerk sien, omdat hy 'n kreupel was, en dit kan vir hulle aangenaam wees om op Kersdag te onthou wie lam bedelaars laat loop het en blindes laat sien het.”

Bob se stem was bewerig toe hy dit vir hulle vertel, en het meer gebewe toe hy gesê het dat klein Tim sterk en vrolik geword het.

Sy aktiewe kruk was op die vloer gehoor, en klein Tim het terug gekom voordat nog 'n woord uit gesprek was, klein Tim was begelei deur sy broer en suster na sy stoel langs die vuur ...

... en terwyl Bob, wat sy klap optrek – asof, die arme kêrel, meer minderwaardig gemaak kan word – 'n warm mengsel in 'n kruik saamgestel het met jenewer en suurlemoene, en het dit om en om geroer en het dit op kookplaat gesit om te prut, Meester Peter en die twee alomteenwoordige jong Cratchits het die gans gaan haal, waarmee hulle gou in hoë optog terug gekeer het.

... en terwyl Bob, wat sy klap optrek – asof, die arme kêrel, meer minderwaardig gemaak kan word – 'n warm mengsel in 'n kruik saamgestel het met jenever en suurlemoene, en het dit om en om geroer en het dit op kookplaat gesit om te prut, Meester Peter en die twee alomteenwoordige jong Cratchits het die gans gaan haal, waarmee hulle gou in hoë optog terug gekeer het.

So 'n gewoel het ontstaan dat jy dalk gedink het 'n gans is die skaarsste van alle voëls; 'n geveerde verskynsel, waarvoor 'n swart swaan 'n vanselfsprekendheid was - en in werklikheid was dit iets baie soos dit in daardie huis. Mev Cratchit het die sous (vooraf gereed in 'n kastrol) sissend warm gemaak; Meester Peter het die aartappels met ongelooflike krag fyngedruk ...

Juffrou Belinda het die appel sous versoet; Martha het die warm plate afgestof; Bob het klein Tim langs hom in 'n klein hoekie by die tafel gevat; die twee jong Cratchits het vir almal stoele gesit, hulleself nie vergeet nie, en terwyl hulle wag op hulle plekke gesit het, lepels in hulle mond geprop, sodat hulle nie vir gans sou skree voordat hulle beurt kom om gehelp te word nie..

Uiteindelik is die skottelgoed opgesit, en genade was gesê.

Dit is opgevolg deur 'n asemlose stilte, toe mev Cratchit, wat stadig langs die kerfmes gekyk het, gereed gemaak het om dit in die bors te duik; maar toe sy dit gedoen het, en toe die langverwagte vloed van vulsel uitbreek, het een geruis van genot oral op die bord opgekom, en selfs klein Tim, opgewonde deur die twee jong Cratchits, slaan op die tafel met die handvat van sy mes, en het saggies geroep Hoera!

Daar was nog nooit so 'n gans nie. Het gesê Bob, hy glo nie daar was ooit so 'n gans gekook nie. Die sagtheid en geur daarvan, grootte en goedkoopheid, was die temas van universele bewondering.

A top-down illustration of a festive Christmas dinner table. The table is covered with a green and white checkered tablecloth. In the center is a large white plate with a roasted duck, garnished with three sliced apples and green leaves. To the right is a round chocolate cake with white icing stripes and red cherries. To the left is a white plate with several star-shaped cookies. In the center is a small white plate with a lit candle, surrounded by a green wreath with red berries. There are several small white bowls with red and orange liquids, and a hand holding a fork is visible on the left. The background is decorated with a white snowflake, yellow stars, and red and yellow Christmas ornaments.

Uitgeput deur die appelsous en kapok aartappels, was dit voldoende aandete vir die hele gesin; Inderdaad, soos mev Cratchit met groot genot gesê het (met 'n opname van een klein atoom van 'n been op die skottel), het hulle dit uiteindelik geëet!

Tog het elkeen genoeg gehad, en veral die jongste Cratchits was deurtrek van salie en ui tot op die wenkbroue! Maar nou, was die borde deur juffrou Belinda verander, mev Cratchit het die kamer alleen verlaat – te senuweeagtig om getuies te lewer – om die poeding op te neem en in te bring.

Gestel dit gaan nie genoeg wees nie! Gestel dit moet breek in die uit draai! Gestel iemand moes oor die muur van die agterplaas gekom het en dit gesteel het terwyl hulle vrolik was met die gans – 'n veronderstelling waarop die twee jong Cratchits woedend geword het! Allerhande gruwels was veronderstel.

Hallo! Baie stoom! Die poeding was uit die ketel. 'n Reuk soos 'n wasdag! Dit was die lap. 'n Reuk soos 'n restaurant en 'n fyngebakte-pastei wat langs mekaar gekook is, met 'n wassery langsaan! Dit was die poeding!

Binne 'n halfminuut het mev. Cratchit binne gekom - blosend, maar het trots geglimlag - met die poeding, soos 'n gespikkelde kanon bal, so hard en ferm, vlam aan die helfte van 'n kwart aangesteekte brandewyn, en bedek met Kersfeeshulst bo-op.

O, 'n wonderlike poeding! het Bob Cratchit gesê, dat hy dit beskou as die grootste sukses wat mev Cratchit sedert hul huwelik behaal het. Mev Cratchit het gesê dat, nou die gewig van haar af was, sy sou erken sy het haar twyfel oor die hoeveelheid meel gehad.

Almal het iets daaroor te sê gehad, maar niemand het gesê of gedink dis hoegenaamd 'n klein poeding vir 'n groot gesin nie. Dit sou plat dwaalleer gewees het om dit te doen. Enige Cratchit sou gebloos het om so iets te laat deurskemer.

Uiteindelik was die ete klaar, en die tafeldoek was skoon
gemaak, die vuurherd gevee en die vuur aangemaak. Die
mengsel in die beker wat geproe en as perfek beskou word,
appels en lemoene is op die tafel gesit, en 'n graaf vol
kastaiings op die vuur.

Toe trek die hele Cratchit-familie om die vuurherd in wat Bob Cratchit 'n sirkel genoem het, wat 'n halwe een beteken; en by Bob Cratchit se elmboog het die familie-uitstalling van glas gestaan – twee tuimelaars, en 'n vlabeker sonder 'n handvatsetel.

Hierdie het egter die warm goed uit die kruik gehou, asook goue bekere sou gedoen het; en Bob het dit met stralende kyke uitgedien, terwyl die kastaiings op die vuur raserig spat en kraak. Toe stel Bob voor:

"'n Geseënde Kersfees vir ons almal, my skat. God seën ons!"

Wat die hele gesin weer geëggo het.

“God seën ons elkeen!” het Tiny Tim gesê, die laaste van almal.

Die einde

THINK
DIGITAL ACADEMY